

'Een beweging van de Heilige Geest binnen het Joodse deel van het Lichaam van Christus', daarover sprak Eyal Friedman op 16 en 17 november 2018 in Nijkerk en Eindhoven.

Hij woont in Jeruzalem en werd aangekondigd als jonge Messiaans-Joodse leider. Zelf houdt hij niet van de naam 'Messiaanse beweging.' De bijeenkomsten waarop hij spreekt, zijn georganiseerd door de verzoeningsbeweging *Toward Jerusalem Council II* (TJCII), waar Friedman zelf internationaal mee leiding aan geeft. Nogal wat mensen vanuit de Katholieke Charismatische Vernieuwing zijn bij deze verzoeningsbeweging betrokken door gebed, organisatie en theologische doordenking. Een van de prominente internationale leiders* van TJCII, Johannes Fichtenbauer uit Oostenrijk, is onlangs door het Vaticaan benoemd in het Internationale Serviceteam van CHARIS. Vanaf Pinksteren 2019 is CHARIS het officiële orgaan dat de charismatische vernieuwing in de Roomse-Katholieke Kerk verder moet helpen.

Ongelovig

Sinds 1967 is er een opmerkelijke groei van gemeenschappen die bestaan uit Joden die geloven dat Jezus de Messias is. Het is een beweging geworden die volgens Eyal Friedman nog in haar tienerjaren verkeert. Dat is de fase waarin je erg met jezelf bezig bent en het meent beter te weten dan je ouders. Die geestelijke ouders worden volgens hem vooral gevormd door de evangelische Jezusbeweging in de Verenigde Staten in de jaren zestig van de vorige eeuw. En uiteraard probeert deze jonge beweging ook aan te sluiten bij de Kerk van Jeruzalem uit de eerste eeuw, die in de Handelingen van de Apostelen beschreven wordt. Om echt volwassen te worden dienen de mensen van deze beweging - volgens Eyal - ook te gaan ontdekken 'hoe God heeft geïnvesteerd in de Kerk in de afgelopen tweeduizend jaar'.

Gaan geloven

Hoe is hij als joodse jongen zelf in Jezus gaan geloven? Hij praat niet graag over zichzelf, maar geeft op verzoek vandaag in Nijkerk toch zijn getuigenis. Hij was een niet-gelovige Israëli, een burger van de staat Israël. Als mensen denken aan Joden, denken ze spontaan meestal aan de vaak opvallend

geklede orthodoxe joden. De meeste Israëli's zijn echter seculier, niet gelovig. Eyal leefde zonder geloof en zonder hoop. Hij zocht naar de zin van zijn leven. Dat hij uiteindelijk op de knieën is gegaan voor God en tot geloof is gekomen, dat ziet hij als een gave van God zelf. Een rol speelde daarbij zijn niet-gelovige moeder. Zij had ooit het Nieuwe Testament gekregen van rooms-katholieke zusters en op een goed moment is Eyal daarin gaan lezen.

Afkeer

Hij vertelt dat er onder grote delen van het Joodse volk een diepgewortelde afkeer bestaat van Jezus, met name door de manier waarop Joden vele eeuwen lang in Jezus' naam vervolgd zijn. Ook toen Eyal met zijn wil en zijn verstand al het geloof in Jezus had aangenomen, kon hij Jezus' naam - in het Hebreeuws Jesjoea - niet over zijn lippen krijgen. Hij kwam niet verder dan Jesjoe, wat onder joden een vloek is en ongeveer betekent: 'dat zijn naam moge worden uitgewist'. Zo groot is in het collectieve bewustzijn van het Joodse volk de afkeer van Jezus.

Het kostte hem jaren

Eyal heeft eerst heel zwakjes 'ja' gezegd tegen Jezus en het kostte hem jaren om daar een sterk 'ja' van te maken. Heel belangrijk voor hem waren daarbij Benjamin en Reuven Berger, leiders van een in Jezus gelovende joodse gemeenschap in de Oude Stad van Jeruzalem. Van die gemeenschap maakt hij nu deel uit. Op elke sabbat verwelkomen ze in hun diensten allerlei bezoekers uit de hele wereld, mensen die als toerist of pelgrim in Jeruzalem zijn.** Via Benjamin Berger raakte hij ook betrokken bij de verzoeningsbeweging *Toward Jerusalem Council II*, die verzoening nastreeft tussen het Joodse en het niet-Joodse deel van het Lichaam van Christus.

Jeruzalem

Voor Eyal was het een grote verrassing te ontdekken dat het Nieuwe Testament zich voor een heel groot deel afspeelde in zijn eigen woonplaats, Jeruzalem. Ook in wat wij het Oude Testament noemen, speelt Jeruzalem een

centrale rol, vertelt hij. Melchisedek, een voorafbeelding van de Messias, was koning van Jeruzalem. Op de berg waar Jeruzalem werd gebouwd, heeft Abraham Isaak geofferd. En Mozes bezong in Exodus 15,17 deze berg als de plaats waar God zich heeft gevestigd.

Twaalf stammen telde het volk Israël en elke stam ging wonen in een deel van het beloofde land. De eenheid van het volk werd beleefd doordat iedere volwassen man driemaal per jaar naar Jeruzalem kwam. Samen vierden ze daar Pesach, de uittocht uit Egypte; Sjavoeot, het Wekenfeest/Pinksteren en Sukkot, het Loofhuttenfeest. In Jeruzalem werden ze gediend door het ene priesterschap waar God de levieten voor had vrijgesteld en hielden ze de eredienst in de tempel gaande.

Jeruzalem werd Rome

Toen het volk Israël na de dood van Salomo in tweeën werd gesplitst, heeft het noordelijke rijk onder leiding van koning Jerobeam zijn focus verlegd van Jeruzalem naar Betel en Dan door daar gouden kalveren te plaatsen. Ook de feesten heeft Jerobeam veranderd. Zo verdween de eenheid scheppende rol van Jeruzalem.

In de kerkgeschiedenis ziet Eyal iets vergelijkbaars: Rome werd het centrum in plaats van Jeruzalem, de zondag kwam in plaats van de sabbat en de paasdatum viel niet meer samen met het joodse Pesach.

Uitverkiezing, hoogmoed en jaloezie

God heeft ervoor gekozen één volk uit te kiezen om zijn plan met de schepping te verwezenlijken. Dat uitverkoren volk is volgens Eyal verre van volmaakt en zijn uitverkiezing leidde niet zelden tot hoogmoed. Bij de niet-uitverkoren volken ligt altijd jaloezie op de loer, het onbewust niet willen accepteren dat het Joodse volk is uitverkoren. In Christus, de koning van de Joden, hebben alle mensen toegang tot het ene vernieuwde volk van God, het vernieuwde Israël. '***

Geënt op de edele olijfbom

Het Tweede Vaticaans concilie moest na de moord op zes miljoen Joden zich uitspreken over het Joodse volk. In die uitspraak, *Nostra Aetate*, was het belangrijkste Bijbelgedeelte Romeinen 11, met daarin het beeld van de edele olijfbom (het volk Israël), waarop takken van de wilde olijfbom (de andere

volken) geënt worden. 'Die edele olijfbom hangt niet in de lucht,' zei Eyal, 'maar heeft wortels in de grond, in Jeruzalem.' Het hemelse Jeruzalem is volgens hem verbonden met het aardse Jeruzalem.

Tweede concilie van Jeruzalem

Daar in Jeruzalem heeft het eerste concilie besproken en beschreven hoe niet-Joden konden delen in het heil (Handelingen 15,7-29).

Eyal hoopt dat in dezelfde stad Jeruzalem ooit een tweede concilie zal plaatsvinden, waarin het Joodse en het niet-Joodse deel van het Lichaam van Christus zich met elkaar verzoenen en elkaars eigenheid erkennen. De Joodse deelnemers kunnen daar dan vergeving vragen voor hun hoogmoed en voor het feit dat ze de volkeren niet goed van dienst zijn geweest. De niet-Joodse leden van het lichaam van Christus kunnen in die vergadering vergeving vragen voor het feit dat ze zich niet door het Joodse deel hebben willen laten dienen. Samen kunnen ze dan als bruid van Christus een welkom bereiden voor Christus, de Bruidegom.

De Geest en de bruid zeggen: 'Kom!' Laat wie luistert, zeggen: 'Kom!' (Openbaring 22,17).

Kees Slijkerman

*Leiders van TJCII: www.tjcii.org/leaders

**Diensten van *The Congregation of the Lamb on Mt. Zion*, waarin Eyal Friedman en Benjamin Berger u welkom heten op sabbat, vinden plaats in de *Christ Church Jerusalem*, bij de Jaffapoort. De hele toespraak van Eyal Friedman (Engels met Nederlandse vertaling) is te horen op www.tjcii.nl

***Volgens de Messiaans-joodse theoloog Mark Kinzer moet 'de Kerk' - door Vaticanum II in *Nostra Aetate* 4 ook *het nieuwe volk van God* genoemd - verstaan worden als een *vernieuwd Israël* (*Searching her own mystery*, Kinzer, met voorwoord van kardinaal Schönborn, 2015, blz. 48).

Voor verdere katholieke studie over *Joden en Kerk*: www.kcv-net.nl/meer/a/onderwerpen/joden-en-kerk
Zie ook rubriek Joden-christenen op www.stucom.nl

Samen met de profeten en met Paulus ziet de Kerk uit naar de dag, aan God alleen bekend, waarop alle volken de Heer eenstemmig zullen aanroepen en Hem zullen dienen schouder aan schouder (Sefanja 3,9).

Nostra Aetate 4, Vaticanum II

Uit: Bouwen aan de Nieuwe Aarde [2019-1](http://www.stucom.nl)

Dit is document 0452 op www.stucom.nl